

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Cob/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113211018
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113211018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Šebeňa a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Praha 3, 130 00, P.O.BOX: Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25A, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Bratislava 811 09, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: G. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX XX, L. XX, štátny občan SR, o zaplatenie zmenkovej sumy 671,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 4Cb/105/2013-57 zo dňa 11.7.2014, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Z a v ä z u j e odporcu zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 71,38 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto rozsudku.

P r i p ú š ť a proti tomuto rozsudku dovolanie, pretože ide o rozhodnutie, ktoré má po právnej stránke zásadný význam.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom výrokom označeným I. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 671,63 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy 706,63 eur od 12.6.2010 do 31.7.2011, čo predstavuje sumu 733,14 eur, zo sumy 711,63 eur od 1.8.2011 do 19.9.2011 čo predstavuje sumu 87,71 eur, zo sumy 696,63 eur od 20.9.2011 do 21.11.2011, čo predstavuje sumu

109,72 eur, zo sumy 686,63 eur od 22.11.2011 do 28.2.2012, čo predstavuje sumu 169,94 eur, zo sumy 681,63 eur od 29.2.2012 do 20.5.2012, čo predstavuje sumu 139,74 eur, zo sumy 671,63 eur od 21.5.2012 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 706,63 eur od 2.11.2010 do 31.7.2011, čo predstavuje sumu 31,68 eur, zo sumy 701,63 eur od 1.8.2011 do 19.9.2011 do predstavuje sumu 5,78 eur, zo sumy 696,63 eur od 22.11.2011 do 28.2.2012, čo predstavuje sumu 11,20 eur, zo sumy 681,63 eur od 29.2.2012 do 20.5.2012, čo predstavuje sumu 9,19 eur, zo sumy 671,63 eur od 21.5.2012 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 2,36 eur, to všetko v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že navrhovateľ proti odporcovi uplatnil právo na zaplatenie pohľadávky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Právnym titulom návrhu je zmenka so zmenkovou sumou vo výške uvedenej vo výrokovej časti tohto rozsudku, zmenkovým úrokom vo

výške 0,25 % denne zo zmenkových súm uvedených v tomto rozsudku, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy za obdobie uvedené v tomto rozsudku a právo na zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy. Indosovaná zmenka je vista zmenkou opatrenou doložkou (na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia). Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Pretože zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Na rubopise zmenky je uvedený indosament, ktorým pôvodný veriteľ zmenku previedol na navrhovateľa. Po zaplatení súdneho poplatku za návrh súd doručoval odporcovi kópiu návrhu s vyplnenou časťou vzorového tlačiva C na odpoveď. Odporca v zmysle článku 5 ods. 3 Nariadenia nedoručil súdu vyplnené tlačivo C na odpoveď. Preto bolo postupované podľa článku 7 ods. 3 Nariadenia. Z prvopisu zmenky mal súd preukázané skutkové tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu. Zmenka, okrem údaju splatnosti, obsahuje všetky náležitosti predpísané článkom I. § 75 zákona číslo 191/1950 Zb.. Napriek tomu nie je platná, keďže v zmysle článku I. § 76 ods. 2 tejto právnej úpravy o vlastnej zmenke, v ktorej nie je údaj o splatnosti, platí, že je splatná na videnie. Zmenka na videnie je splatná pri predložení a na platenie musí byť predložená do jedného roka od dátumu vystavenia, ale vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. V prípade žalovanej zmenky, určil vystaviteľ pre predloženie zmenky na platenie lehotu 4 roky odo dňa vystavenia. Z návrhu vyplýva, že remitent predložil odporcovi zmenku na platenie. Doložka „bez protestu“ zbavila remitenta povinnosti urobiť protest pre neplatenie a súčasne preniesla dôkazné bremeno na preukázanie, že lehoty neboli dodržané, na odporcu. Za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj jej uplatnenie na súde. Navyše, podľa článku I. § 53 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Zmenkového zákona, zmeškaním lehoty majiteľ nestráca práva proti vystaviteľovi vlastnej zmenky. V zmenkách splatných na videnie môžu vystaviteľ v zmysle článku I. § 5 v spojení s § 77 ods. 2 Zmenkového zákona ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V danom prípade tak učinil sadzbou 0,25 % denne. Výška úrokovej miery, ktorú je možné ustanoviť vo vista zmenke, Zmenkovým zákonom upravená nie je. Jej určenie sa ponecháva na vystaviteľa. Navrhovateľ zmenku nadobudol indosamentom (rubopisom) a aj keď zjavne k indosácii došlo až po splatnosti zmenky, stal sa riadne majiteľom zmenky, preto môže podľa článku I. § 48 ods. 1 v spojení s § 77 ods. 1 Zmenkového zákona, postihom žiadať od odporcu zmenkovú sumu s dojednanými úrokmi, 6 % úroky odo dňa splatnosti a odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy.

Ďalším výrokom označeným II. bola odporcovi uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 40,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 114,74 eur, to všetko v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. O trovách

konania bolo rozhodnuté podľa článku 16 Nariadenia. Náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná za 2 úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie na súd, ako aj 2 krát režijný paušál.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Ako dôvod uviedol, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ mu poskytla úver 800,- eur, za ktorý mal uhradiť 1.578,- eur, čo predstavuje úžeru voči klientovi. Zmluvu ohľadom pôžičky vypisoval obchodný zástupca „a v porovnaní písma na zmenke je to isté“. Odporca žiadnu zmenku nevystavil, musí sa jednať o skopírovanie zmenky zo zmluvy o úver, čo vypísal obchodný zástupca. Žiadal odvolací súd o preskúmanie a porovnanie zmluvy o úvere so zmenkou, na ktorých sa jedná o rovnaký podpis, ktorý vystavoval obchodný zástupca, a nie odporca, pričom zmenka je podvrhom. Ako ďalší dôvod uviedol, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti splatnosti, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť z dôvodu neurčitosti. Údaj na zmenke „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad“ a údaj „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ je uvedením splatnosti na určitý čas. Údaj mal správne znieť: „na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia“. V zmenke sú tak uvedené dve rozdielne určenia splatnosti. Ako posledný dôvod uviedol, že zmenkou bol zabezpečený spotrebný úver, ktorý mu poskytla spoločnosť POHOTOVOSTĚ.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Ako dôvod uviedol, že navrhovateľ si uplatnil vo svojom návrhu nárok zo zmenky. Predmetom konania je výlučne zmenka, a nie iný záväzkový právny vzťah. Navrhovateľ predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, pričom voči forme a obsahu zmenky zo strany odporcu neboli vznesené žiadne námietky. Navrhovateľ je majiteľom zmenky na základe

indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť odporca, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/3/2008 zo dňa 22.10.2008. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči navrhovateľovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu prevzal súd a suploval aktivity odporcu. Ohľadom námietky neplatnosti zmenky pre dvojitú splatnosť navrhovateľ uviedol, že splatnosť zmenky je jednoznačne určená na videnie, teda po predložení. Veta uvedená v zmenke „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od jej vystavenia“, predstavuje prípustnú modifikáciu lehoty na predloženie zmenky platením podľa § 34 ods. 1 tretia veta ZŠZ. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4CoZm/3/2014 zo dňa 13.6.2014. Podobne citoval odôvodnenie z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013.

Ďalším podaním doručeným súdu dňa 31.10.2014 odporca vzniesol námietky voči zmenke. Prehlásil, že žiadnu zmenku nevystavoval, ani nepodpisoval. Poukázal na to, že zmenka a zmluva o úvere môžu mať rovnaké čísla zmluvy. Je toho názoru, že spoločnosť

vytvorila falzifikát zmenky. Žiadal, aby boli porovnané jeho podpisy na Dohode o zrážkach zo mzdy a v zmluve o úvere s podpisom na údajnej zmenke. Nie je možné, aby človek na 100 % sa podpísal rovnakým podpisom. Úverová zmluva a zmenka majú rovnaký podpis dlžníka,

a to výslovne znamená, že zmenka bola vytvorená nie ním, ale niekým iným umelo. Podpisy na Dohode o zrážkach v zmluve o úvere sú jeho, len na zmenke podpis nie je jeho vlastnoručný, ale prekopírovaný zo zmluvy o úvere.

Po doručení tohoto podania odporcu navrhovateľovi, zaslal navrhovateľ dňa 12.12.2014 doplnok svojho písomného vyjadrenia. Uviedol, že pokiaľ odporca tvrdí, že podpis na zmenke nie je jeho, je potrebné, aby toto svoje tvrdenie aj dokázal a podložil dôkazmi. Súd, odporca, ani navrhovateľ nie sú odborníkmi - znalcami v odbore písomoznalectva, preto nemôžu hodnotiť, či podpis na zmenke je, alebo nie je odporcov. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/3/2008 zo dňa 22.10.2008 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25Cdo 1839/2000. Opätovne poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013. Uplatnil si náhradu trov konania aj za toto podanie.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1, 3, 4, 5 a § 214 ods. 2 O.s.p.).

Nakoľko rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, bol termín verejného vyhlásenia rozsudku uverejnený v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.).

Rozsah preskúmajacej právomoci odvolacieho súdu bol však zásadne obmedzený v dôsledku toho, že odporca nevyužil svoje právo dané mu v článku 5 ods. 1, 2, 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) číslo 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu - ďalej len Nariadenie, podať v lehote 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky odpoveď na podaný návrh. Nedodržanie lehoty stanovenej pre odporcu v článku 5 ods. 3 Nariadenia znemožňuje odvolaciemu súdu vecne preskúmať rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov uvedených až v podanom odvolaní.

Navrhovateľ ako právnická osoba so sídlom v Českej republike, podal dňa 28.3.2013 na Okresnom súde Kežmarok návrh na začatie konania proti odporcovi s bydliskom na území Slovenskej republiky podľa Nariadenia o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Prvostupňový súd tento návrh na predpísanom tlačive spolu s tlačivom C na odpoveď, ako aj s prílohami návrhu na začatie konania, doručil dňa 14.5.2014 do vlastných rúk odporcu. Odporcovi tým vzniklo právo v lehote 30 dní po doručení tlačiva vyplniť časť II. vzorového tlačiva C na odpoveď a v prípade potreby poskytnúť všetky príslušné podporné dokumenty a zaslať ich späť súdu, prípadne mohol svoje stanovisko v tejto lehote

akýmkoľvek iným vhodným spôsobom zaslať taktiež súdu. V tejto odpovedi mal odporca právo uviesť všetky podľa neho dôležité dôvody a výhrady týkajúce sa podaného návrhu. Keďže odporca si toto svoje právo nevyužil, vznikla prvostupňovému súdu povinnosť v súlade s článkom 7 ods. 3 Nariadenia, vydať rozsudok o pohľadávke, a to na základe podkladov, ktoré mal k dispozícii.

V súlade s článkom 17 ods. 1 Nariadenia, Slovenská republika informovala Komisiu o tom, že na základe procesného práva Slovenskej republiky bude možno v súlade s článkom 17 Nariadenia podať opravný prostriedok „odvolanie“ (§ 201 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku) na „krajské sudy“. Odvolacie konanie začaté odvolaním podľa článku 17 Nariadenia sa uskutoční podľa procesného poriadku Slovenskej republiky (článok 19 Nariadenia) len za podmienky včasného podania odpovede odporcom (článok 5 ods. 3 Nariadenia).

Konanie pred súdom podľa Nariadenia v celom rozsahu nahrádza prvostupňové konanie podľa Občianskeho súdneho poriadku platného na území Slovenskej republiky. V prípade podania odvolania podľa článku 17 Nariadenia, rozhoduje odvolací súd Slovenskej republiky podľa procesného práva Slovenskej republiky (článok 19 Nariadenia). Pôjde predovšetkým o ustanovenie upravujúce odvolacie konanie v drobných sporoch (§ 214 ods. 1 písm. b) O.s.p.), ale aj ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p. o podmienkach prípustnosti uvádzania v odvolaní nových skutočností alebo dôkazov, či § 213 ods. 1 O.s.p. o viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa.

Cieľom prijatia Nariadenia bolo zjednodušenie a zrýchlenie cezhraničného konania v spotrebiteľských a obchodných veciach s nízkou hodnotou sporu (bod 4 Preambuly Nariadenia). Cieľom takéhoto konania by malo byť zjednodušenie prístupu k spravodlivosti. Narušenie hospodárskej súťaže na vnútornom trhu pre nerovnováhu vo fungovaní procesnoprávných prostriedkov poskytovaných veriteľom v rôznych členských štátoch, vedie k potrebe prijatia právnych predpisov Spoločenstva zaručujúcich rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov celej Európskej úнии (bod 7 Preambuly Nariadenia). V záujme uľahčenia uznávania a vykonávania rozsudku by sa mal rozsudok vydaný v jednom členskom štáte v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu uznať a byť vykonateľný v inom členskom štáte bez potreby doložky vykonateľnosti a bez akejkoľvek možnosti namietat' proti jeho uznaniu (bod 30 Preambuly Nariadenia).

Nariadenie upravuje cezhraničné spory výslovne aj v spotrebiteľských veciach. Preto rozsah dokazovania a preskúmavania aj spotrebiteľských vecí prvostupňovým súdom musí sa riadiť Nariadením. Len odvolacie konanie začaté odvolaním podľa článku 17 Nariadenia sa riadi Občianskym súdnym poriadkom (z. č. 99/1963 Zb.).

Pre rozhodnutie odvolacieho súdu v preskúmvanej veci má zásadný význam bod 31 Preambuly Nariadenia, podľa ktorého „mali by existovať minimálne požiadavky na preskúmanie rozsudku v prípadoch, keď odporca nebol schopný pohľadávku poprieť. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia, ako aj z článku 7 bod 3 Nariadenia, má odporca, ktorý nevyužil svoje právo na odpoveď k podanému návrhu v stanovenej lehote 30 dní síce právo podať odvolanie proti rozsudku súdu podľa článku 17 Nariadenia, avšak v takom prípade môžu byť právne relevantné len tie odvolacie dôvody, ktoré uvádza článok 18 Nariadenia. Na

iné odvolacie dôvody, ktoré by odporca uviedol prvýkrát až v podanom odvolaní, nie je možné prihliadať.

Uvedené články Nariadenia sú z hľadiska svojich účinkov čiastočne porovnateľné s účinkami podania odporcu proti platobnému rozkazu bez uvedenia dôvodov vo veci samej (§ 174 ods. 1, 2, 3 písm. b) O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku vo veci samej odvolacím dôvodom len za splnenia podmienok uvedených v § 205a ods. 1 O.s.p..

Vzorové tlačivo C na odpoveď odporcu (článok 5, ods. 2, 3 Nariadenia) obsahuje poučenie, že ak odporca neodpovie do 30 dní, súd vydá rozsudok. Aj keď toto poučenie nie je natoľko prepracované ako poučenie uvedené v § 120 ods. 4 O.s.p., poskytuje odporcovi informáciu, že v prípade jeho nečinnosti bude vyhlásený rozsudok súdu na základe podkladov navrhovateľa bez ohľadu na možné, no nepoužité dôvody na strane odporcu. Preto požiadavka „riadneho poučenia“ stanovená v § 120 ods. 4 a § 205 ods. 1 O.s.p. je splnená, pokiaľ bol odporca riadne poučený podľa článku 5 ods. 3 a článku 7 ods. 3 Nariadenia. V tejto súvislosti treba znova zdôrazniť, že konanie pred súdom prvého stupňa sa uskutočňuje podľa Nariadenia a iba v prípade, že Nariadenie neustanovuje inak, riadi sa konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu procesným právom Slovenskej republiky.

Nezaslanie odpovede odporcom v zmysle článku 5 ods. 3 a článku 7 ods. 3 Nariadenia má teda aj účinky porovnateľné aj s nepredložením a neuvedením dôkazov a skutočností v zmysle § 120 ods. 4 v spojení s § 205a ods. 1 O.s.p..

Podľa článku 18 je odporca oprávnený požiadať o preskúmanie rozsudku v podstate z dvoch samostatných dôvodoch. Prvým dôvodom je, že tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky bolo doručené spôsobom bez potvrdenia o doručení do vlastných rúk ako stanovuje článok 14 Nariadenia, pričom takéto doručenie sa bez zavinenia odporcu neuskutočnilo v dostatočnom predstihu, aby si mohol pripraviť obhajobu. Druhým dôvodom je, že odporcovi zabránila vo vznesení námietky voči pohľadávke vyššia moc alebo výnimočné okolnosti bez zavinenia na jeho strane, avšak za predpokladu, že koná bez zbytočného odkladu.

Uvedený prostriedok procesnej obrany z článku 18 zodpovedá návrhu o odpustenie zmeškania lehoty upraveného v § 58 O.s.p.. Takýto návrh môže odporca podať kedykoľvek,

pokiaľ nepodal odvolanie podľa článku 17 Nariadenia.

Ak však podal odporca riadny opravný prostriedok podľa článku 17 Nariadenia, nemôže už z dôvodov uvedených v článku 18 dodatočne žiadať o preskúmanie rozhodnutia po nadobudnutí jeho právoplatnosti, pretože by podmienka bezodkladného konania a nedostatočného času na prípravu procesnej obrany, nebola splnená. Tento autonómny

úniový prostriedok procesnej obrany môže odporca využiť len vtedy, ak rozhodnutie už nadobudlo právoplatnosť a odporca ho buď nenapadol riadnym opravným prostriedkom podľa článku 17, alebo nemohol v rámci riadneho opravného prostriedku uplatniť dôvody uvedené v článku 18. Tento prostriedok procesnej obrany môže využiť výlučne len odporca.

V preskúmvanej veci odporca v podanom odvolaní neuviedol žiaden z dôvodov upravených v článku 18 Nariadenia. Preto odvolací súd sa nemôže zaoberať ani s dôvodmi

uvedenými v článku 18 ods. 1 Nariadenia.

Tak, ako bolo konštatované, tým, že odporca v lehote stanovenej v článku 5 ods. 3 Nariadenia nedal odpoveď na podaný návrh, nemôže v odvolaní podanom podľa článku 17 Nariadenia účinne uvádzať také odvolacie dôvody, ktoré mali byť uvádzané v odpovedi podľa článku 5 ods. 3 Nariadenia.

Pretože odporca nepoprel pohľadávku navrhovateľa v lehote stanovenej v článku 5 ods. 3 Nariadenia a v podanom odvolaní neboli uvedené ani dôvody, ktoré by zodpovedali dôvodom žiadosti podľa článku 18 Nariadenia, musel odvolací súd napadnutý rozsudok vo veci samej bez ďalšieho potvrdiť (§ 219 ods. 1 O.s.p.), keď nebol oprávnený preskúmať rozsudok vo veci samej.

Odvolací súd v súlade s § 238 ods. 3 O.s.p. pripustil proti svojmu rozhodnutiu dovolanie, pretože ho považuje za rozhodnutie zásadného právneho významu.

Jedná sa o rozhodnutie, ktoré rieši doposiaľ nenastolenú a neriešenú právnu otázku, ktorá môže mať zásadný význam z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov vôbec. Ide o právnu otázku vykladanú v iných rozhodnutiach odvolacích súdov tak, že nezaslanie odpovede odporcom podľa článku 7 ods. 3 Nariadenia nebráni odvolaciemu súdu vo vecnom preskúmaní rozsudku z dôvodov uvedených odporcom, či aj ním neuvedených, vo včas podanom odvolaní (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/273/2014 zo dňa 2.2.2015, rozsudok sp. zn. 7Co/339/2014 zo dňa 26.2.2015).

Vychádzajúc z bodu 31 Preambuly, článku 5 ods. 3, článku 7 ods. 1, 3 a článkov 17 a 18 Nariadenia, je oprávnený odvolací súd vecne preskúmať rozsudok prvostupňového súdu len za podmienky včasného doručenia odpovede odporcu súdu prvého stupňa.

V prípade nezaslania, či oneskoreného zaslania odpovede odporcom môže byť relevantným odvolacím dôvodom len niektorý z dôvodov uvedených v článku 18 Nariadenia.

Pripustenie vecného preskúmania rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodov uvedených odporcom až v podanom odvolaní, či dokonca aj z dôvodov odporcom nenamietaných v podanom odvolaní, je v rozpore s cieľmi prijatia Nariadenia uvedenými v bodoch 4, 7 a 30 Preambuly Nariadenia.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s bodom 29 Preambuly Nariadenia a článkom 16 Nariadenia. Podľa týchto ustanovení, trovy konania znáša strana, ktorá nemá v konaní úspech. Súd však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré nie sú nevyhnutné a účelné a ktoré sú neprimerané voči pohľadávke. Pri stanovení nákladov na riešenie sporu v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, by sa mali zohľadňovať zásady jednoduchosti, rýchlosti a proporcionality.

Vychádzajúc z týchto zásad dospel odvolací súd k záveru, že za účelné je možné považovať len trovy právneho zastúpenia vzniklé v priebehu odvolacieho konania

navrhovateľovi pri spísaní vyjadrenia k odvolaniu odporcu zo dňa 19.8.2013 o podaní odporcu zo dňa 29.10.2014, doručenom súdu dňa 31.10.2014, označenom ako „námietky voči zmenke“, došlo súdu už po uplynutí odvolacej lehoty a boli len upresňované tvrdenia odporcu

uvedené vo včas podanom odvolaní. Na tieto dôvody mohol navrhovateľ reagovať vo svojom vyjadrení zo dňa 8.9.2014, došlého súdu dňa 10.9.2014. To navrhovateľ v podstate aj urobil a v dodatku vyjadrenia v podstatnej časti zopakoval svoju argumentáciu.

Tarifnú hodnotu veci v odvolacom konaní predstavuje zmenková suma 671,63 eur. Základná sadzba tarifnej odmeny právneho zástupcu za jeden úkon právnej služby vypočítaná z takejto tarifnej hodnoty sa rovná sume 51,45 eur (§ 10 ods. 1, 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len Vyhláška). K tejto základnej sadzbe sa v súlade s § 16 ods. 3 Vyhlášky pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, ktorej výška v roku 2014 bola 8,04 eur za úkon. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia zvýšenú o daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky. Preto napriek nie najšťastnejšej formulácii špecifikácie náhrady trov odvolacieho konania vo vyjadrení navrhovateľa zo dňa 8.9.2014, bol súčet tejto odmeny a náhrady zvýšený o 20 % daň, t. j. o sumu 11,89

eur na celkovú výšku náhrady 71,38 eur. Túto náhradu trov právneho zastúpenia je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.